

PROLOG

Kasper stirrer ind i væggen.

Han sidder i cirkuskantinen og drikker sodavand.

Men nu må han stille flasken fra sig.

Han gnider sig i øjnene.

Det kan ikke være sandt, tænker han.

Men alligevel ser han klart og tydeligt en kaffekop, der svæver frit i luften.

Han vender sig om. Han leder efter usynlige tråde. Han leder efter en forklaring.

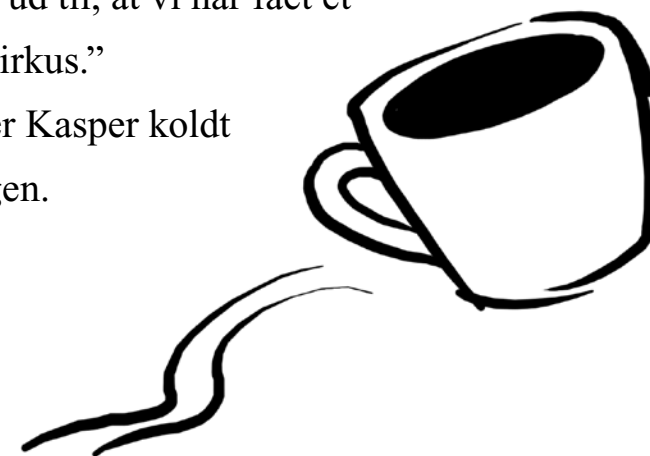
Rundt omkring ham er der fuldt af cirkusfolk. De er professionelle og har god forstand på, hvordan man laver cirkusnumre. Men alle stirrer lige forbavsede på koppen, som svæver for øjnene af dem.

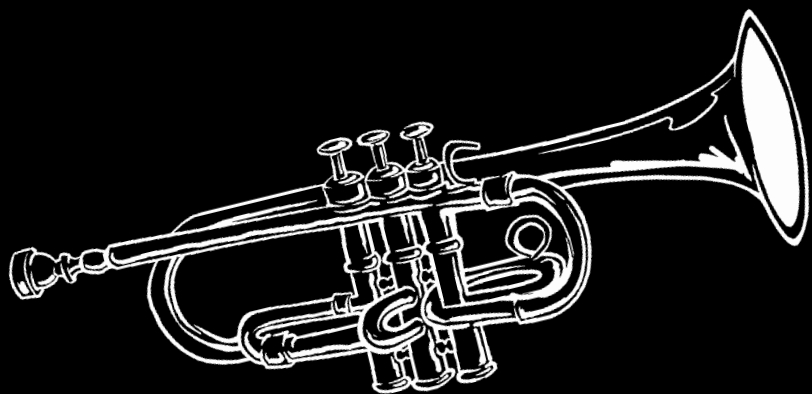
Kasper sidder midt i hjertet af Cirkus Pommery. Men det her er ikke en cirkusforestilling. Det her er ikke et trylletrick. Kaffekoppen svæver faktisk. Han ser det klart og tydeligt. Det her er alvor.

Han hører, hvordan folk hvisker omkring ham:

”Det ser ud til, at vi har fået et spøgelse i cirkus.”

Det løber Kasper koldt ned ad ryggen.

KAPITEL 1

CIRKUS KOMMER!

Nogle dage før Kasper ser den flyvende kop i cirkuskantinen, sidder Katinka i stalden og grubler.

Jeg må ikke glemme det første spring i aften, tænker hun. Og saltomortalen og overgangen ...

Hun plejer ikke at være nervøs. Hun er en af stjernerne i cirkus, og der er næsten ikke grænser for de kunster, hun kan lave på en hesteryg.

Men det er noget særligt i aften.

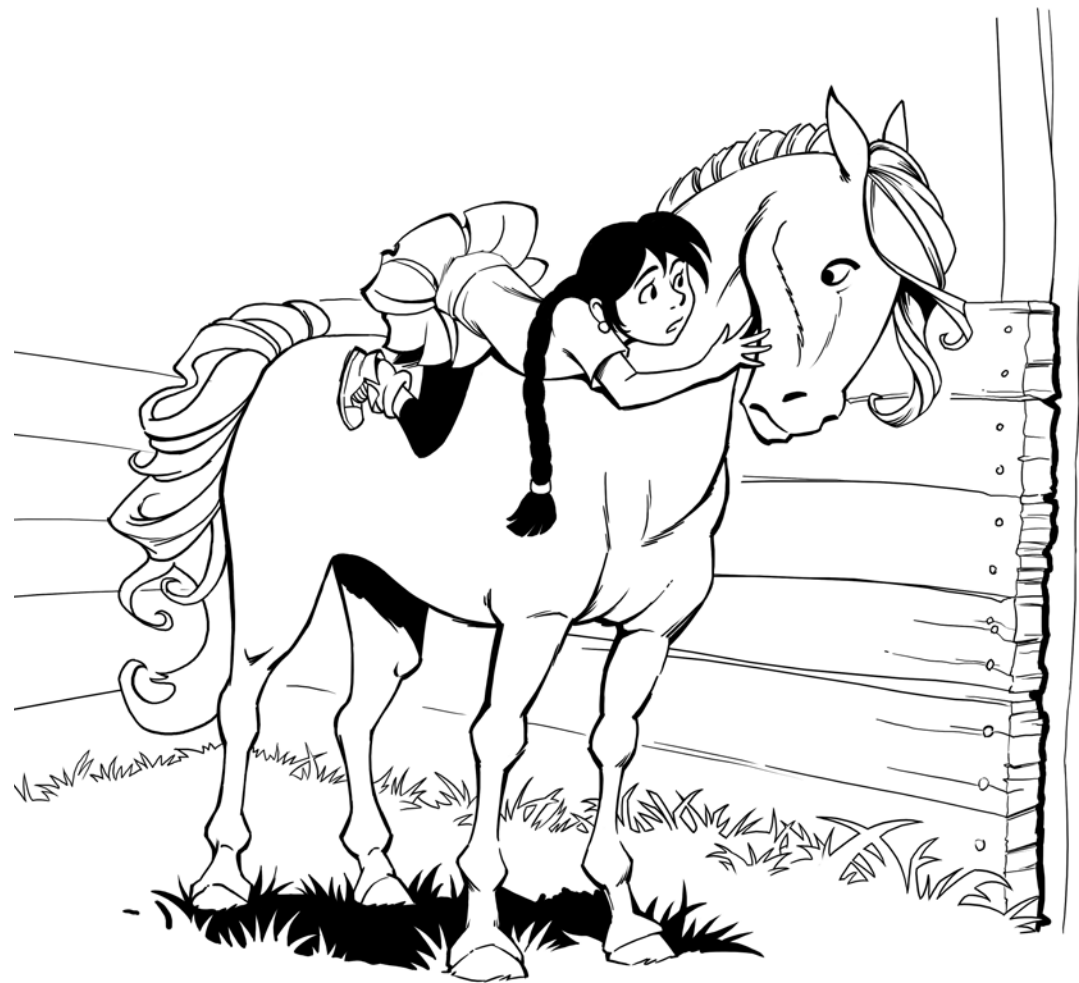
Det er første gang, hun og hendes bror, Kasper, skal udføre et ekstra svært nummer, og hun er lidt bange for, hvordan det skal gå.

Hestene bliver ført ind, og hun bliver straks rolig.

Men da hun stryger sin elskede Lorenzo over mulen, giver det et sæt i hende. Han har et langt sår på kinden, som om nogen har pisket ham med et reb.

”Keegan, den dumme idiot,” siger hun for sig selv. ”Hvordan kan han kalde sig dyrepasser?”

Keegan er ikke rigtig klog og interesserer sig kun for sig selv, tænker hun. Han har altid råbt og skreget ad dyrene, men nu kunne det se ud til, at han også er begyndt at slå dem. Hvordan kan han tro, at hestene bliver bedre til at lære kunster, hvis man er ond mod dem?

Katinka giver Lorenzo plaster på såret og overvejer, om hun skal skælde Keegan ud. Men han er stor og stærk og arbejder som dyrepasser. Og hun er kun en pige på elleve år, som godt kan lide heste.

Han vil bare grine hånligt ad mig, tænker hun. Men i virkeligheden kan man godt sige, at det er mig, der tager mig af hestene her i cirkus.

Katinka hader Keegan. Men hun ved ikke, hvordan hun skal stoppe ham. Hvis hun fortalte, hvad hun har mistanke om, var der sikkert ingen, der ville tro hende.

Jeg må snakke med Kasper om det, tænker hun. Sådan her skal det altså ikke være. Og jeg skulle nok også snakke med mor eller en anden voksen. Egentlig burde cirkusdirektøren få det at vide, men tænk, hvis det ikke er Keegan. Bare jeg kunne gribe ham på fersk gerning.

Hun bliver afbrudt i sine tanker. Noget føles

anderledes i stalden. Der er et eller andet underligt med hjørnet i båsen ved siden af Lorenzos.

Først kan hun ikke rigtigt se, hvad der mangler. Men da hun ser nærmere efter, opdager hun, at væggen er tom. Alle hendes medaljer og pokaler, som hun har vundet i springkonkurrencer, plejer at stå lige der på hylden. Men nu er de forsvundet.

Hun bliver iskold over hele kroppen. Nogen har taget det fineste, hun ejer!

Pokalerne er belønningen for alle de timer, hun har trænet på hesteryggen. Præmierne viser, at hun virkelig kan noget.

Hun koger af raseri indvendigt, og hun knytter næverne, som om hun skal til at slå.

”Sådan noget kamellort!!!” råber hun højt ud i luften.

Langsomt sætter hun sig ned og forsøger at tænke klart.

Hvem? er den første tanke, der dukker op i hendes hoved. For mig er de jo mange millioner værd. Men hvem kan ellers være interesseret i mine pokaler?

Hun har aldrig forestillet sig, at nogen skulle kunne finde på at stjæle her i cirkus. Her kender alle hinanden. En tyv i cirkus er tæt på at være en umulighed.

Keegan, tænker hun forbitret. Der er kun én person i cirkus, som vil hende ondt, og det er ham. Bare fordi hun er bedre til at tage sig af hestene, end han er.

Det giver et sæt i Katinka. Hun hører en mærkelig lyd inde fra båsen ved siden af. Det lyder som metal, men det er ikke hestesko, der klapper mod trægulvet. Det lyder mere som to hule metalgenstande, som bliver slået mod

hinanden. Og det allermærkeligste af det hele: Hun hører en mand, som fniser for sig selv.

Hun farer ind i båsen. Men der er ingen derinde.

Så ser hun stalddøren blive lukket med et smæld få meter fra sig.

Hun kaster sig mod døren og får den op, men der er ingen udenfor.

Det eneste, hun finder, er låget til en af sine største pokaler og en lille, men smuk guldmedalje.

Katinka klør sig i håret. Hun forstår ingenting.

